

ЗАКОН

О АМНЕСТИЈИ

Члан 1.

Ослобађају се од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу овог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранство.

Лица из става 1. овог члана први пут правноснажно осуђена на казну затвора до три месеца ослобађају се од извршења казне затвора у целини, а она први пут правноснажно осуђена на казну затвора од три до шест месеци ослобађају се од извршења 50% изречене казне затвора.

Лица из става 1. овог члана правноснажно осуђена за кривично дело тешко убиство прописано чланом 114. Кривичног законика („Службени гласник РС”, бр. 85/05, 88/05 – исправка, 107/05 - исправка, 72/09 и 111/09), односно за кривично дело убиство (члан 47. став 2) и кривично дело тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва (члан 169. став 2), прописана Кривичним законом Републике Србије („Службени гласник СРС”, бр. 26/77, 28/77 – исправка, 43/77 – исправка, 20/79, 24/84, 39/86, 51/87, 6/89, 42/89 и 21/90 и „Службени гласник РС”, бр. 16/90, 26/91 – одлука УСЈ, 75/91 – одлука УСРС, 9/92, 49/92, 51/92, 23/93, 67/93, 47/94, 17/95, 44/98, 10/02, 11/02 – исправка, 80/02 – др. закон, 39/03 и 67/03), ослобађају се од извршења 10% изречене казне затвора.

Лица из става 3. овог члана која су на дан ступања на снагу овог закона навршила 70 година живота, ослобађају се од извршења 25% казне затвора.

Члан 2.

Амнестији не подлежу лица правноснажно осуђена:

- на казну затвора од 30 до 40 година;
- за кривична дела против човечности и других добара заштићених међународним правом (чл. 370. до 393), кривична дела против полне слободе (чл. 178. до 185б), кривично дело насиље у породици (члан 194. ст. 2. до 4), кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога (члан 246. став 4), кривична дела против уставног уређења и безбедности Републике Србије (чл. 305. до 321), кривично дело примање мита (члан 367) и кривично дело давање мита (члан 368), прописана Кривичним закоником („Службени гласник РС”, бр. 85/05, 88/05 – исправка, 107/05 – исправка, 72/09 и 111/09), односно другим законима који су престали да важе;
- од стране надлежних судова, односно њихових посебних одељења, у поступцима вођеним у складу са надлежношћу одређеном Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других тешких кривичних дела („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 60/03, 67/03 – УС, 29/04, 58/04 – др. закон, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11 – др. закон и 101/11 – др. закон).

Амнестији не подлежу ни лица која су до дана ступања на снагу овог закона више од три пута правноснажно осуђена на безусловну казну затвора, а није извршено брисање или не постоје услови за брисање неке од осуда.

Лица из ст. 1. и 2. овог члана која су на дан ступања на снагу овог закона навршила 70 година живота, ослобађају се од извршења 25% изречене казне.

Члан 3.

Правноснажно осуђена лица којима је изречена јединствена казна затвора ослобађају се од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан овим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Члан 4.

Амнестији не подлежу правноснажно осуђена лица за која је до дана ступања на снагу овог закона наређено издавање потернице због нејављања на издржавање казне затвора или због бекства са издржавања казне затвора.

Суд, односно управник завода за извршење кривичних санкција који је наложио издавање потернице, дужан је да о томе у року од три дана од дана ступања на снагу овог закона у писаној форми обавести суд који је надлежан за примену амнестије.

Члан 5.

Амнестији не подлежу ни лица која се на дан ступања на снагу овог закона налазе на издржавању казне затвора по пресуди за кривично дело у вези са којом је надлежни суд донео одлуку о смањењу казне затвора по раније важећим законима о амнестији.

Члан 6.

Решење о примени амнестије доноси суд који је судио у првом степену, по службеној дужности или на захтев јавног тужиоца, осуђеног или лица које, у складу са законом којим се уређује кривични поступак, може поднети жалбу на пресуду у корист оптуженог.

Суд ће решењем утврдити део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен и одредити остатак казне који ће се извршити.

Ако се услед примене амнестије осуђени има отпустити са издржавања казне затвора, суд ће истим решењем одлучити и о отпуштању.

Решење из става 3. овог члана доставља се без одлагања заводу за извршење кривичних санкција, односно организационој јединици Управе за извршење кривичних санкција надлежној за третман и алтернативне санкције.

Решење о примени амнестије које је донето према лицу чији премештај ради издржавања казне затвора је извршен у иностранство, без одлагања се доставља министарству надлежном за послове правосуђа ради спровођења поступка у складу са законом којим се уређује међународна правна помоћ у кривичним стварима.

Члан 7.

Ако осуђени издржава казну затвора, управник завода за извршење кривичних санкција, односно руководилац организационе јединице Управе за извршење кривичних санкција надлежне за третман и алтернативне санкције дужан је да у року од 24 часа од дана ступања на снагу овог закона у писаној форми обавести суд који је судио у првом степену да осуђени подлеже амнестији, као и о датумима почетка извршења и истека казне. Ако осуђени

издржава казну у иностранству, обавештење суду доставља министарство надлежно за послове правосуђа.

Суд ће по службеној дужности, у року од три дана од дана пријема обавештења из става 1. овог члана, донети решење о примени амнестије.

За осуђеног који није ступио на издржавање казне, решење о примени амнестије суд ће донети у року од три дана од дана пријема захтева.

Члан 8.

Против решења о примени амнестије јавни тужилац, осуђени и лице које у корист оптуженог може изјавити жалбу против пресуде, могу изјавити жалбу апелационом суду, у року од три дана од дана пријема решења.

Апелациони суд доноси одлуку по жалби у року од три дана од дана пријема списка.

Жалба задржава извршење решења.

Члан 9.

На поступак примене амнестије сходно се примењују одредбе закона којим се уређује кривични поступак, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.